

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 10/2012 rd

Statsrådets redogörelse om ramar för stats- finanserna 2013—2016

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 12 april 2012 statsrådets redogörelse om ramar för statsfinanserna 2013—2016 (SRR 1/2012 rd) till finansutskottet för beredning och bestämde samtidigt att de övriga fackutskotten kan lämna utlåtande i ärendet till finansutskottet om de så önskar.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- lagstiftningsråd Jyri Inha och konsultativ tjänsteman Kirsti Vallinheimo, finansministeriet
- lantbruksråd Esa Hiiva och konsultativ tjänsteman Heikki Piiparinen, jord- och skogsbruksministeriet
- direktör Ari Eini, Finlands skogscentral

- forskningschef Taneli Kolström, Skogsforskningsinstitutet
- forskningschef Johan Åberg, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- verksamhetsledare Jonas Laxåback, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
- chef för skogsärenden Jouni Väkevä, Skogsindustri rf
- verkställande direktör Matti Peltola, Maskin- företagarnas förbund rf.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av

- social- och hälsovårdsministeriet
- Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt LPA
- Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio
- Handelsträdgårdsförbundet rf.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Jordbruk

Det är viktigt att främja jordbrukets och landsbygdsnäringsarnas konkurrenskraft och strukturella utveckling, anser utskottet. Jordbrukspolitiken bör stödja en lönsam verksamhet på aktiva gårdar, garantera att jordbrukarnas inkomster utvecklas positivt och bidra till att produktionen av livsmedel med inhemska råvaror håller nuva-

rande nivå. Det är viktigt att utveckla ett jordbruk som bygger på familj jordbruk med målet att höja produktiviteten och förbättra konkurrenskraften.

I redogörelsen står det att EU:s gemensamma jordbrukspolitik och fiskeripolitik samt EU:s landsbygdsprogram och program för struktur- stöd inom fiskerisektorn kommer att ses över med början 2014. De förändringar som dessa ändringar eventuellt för med sig är inte medräk-

nade i dimensioneringen av de ramar som nu godkänts. Vid beredningen utgår man från det sammanlagda beloppet av den nationella finansieringen enligt ramen och det största möjliga beloppet av EU-finansieringen. Vad EU-finansieringen beträffar klarnar läget 2013 när ändringarna i EU-lagstiftningen och budgetramarna för unionens nya programperiod preciseras.

Utskottet noterar att jordbruket i mycket snabb takt gick från högre lönsamhet och jordbruksinkomster 2006—2007 till låga inkomster och låg lönsamhet 2008—2011. Trenden kommer inte att vända under de närmaste åren, om inte priserna på jordbruksprodukter tar en klar sväng mot det bättre och stiger med kraft i relation till insatspriserna. I en utredning som utskottet fått anses detta inte vara sannolikt, eftersom priserna på energi och anknytande produktionsinsatser kommer att stiga om den globala ekonomin återhämtar sig. Exempelvis när priset på spannmål steg sommaren 2010 ledde det till att gödselpriserna också steg. I sina marknadsöversikter över jordbruksprodukter har OECD och FAO redan i några års tid väntat att realpriserna på jordbruksprodukter kommer att ha stigit 2015 jämfört med 2000—2005, men än har någon höjning inte visat sig.

Utskottet har också erfarit att de häftiga fluktuationerna i spannmålspriset snarare är en nackdel än en fördel för det finländska jordbruket över lag, om inte realpriserna på jordbruksprodukter samtidigt stiger över hela linjen. Ett högt spannmålspris och stora fluktuationer leder till ökad osäkerhet och kostnader för gårdar med djurproduktion, framför allt inom svin- och fjäderfäsektorn. Det är skadligt för uppfödningen där det fortfarande finns investeringsbehov, också inom svinproduktionen och hönsställningen, efter några lugnare år. Men de största investeringsbehoven finns inom mjölkproduktionen, där många gårdar måste fatta beslut om att fortsätta eller upphöra med produktionen på grund av jordbrukarnas åldersstruktur men också med hänsyn till byggnadsbeståndets ålder. Härefter kommer nästan alla investeringar inom mjölkproduktionen att göras i stora kostall med fler än 50 mjölkkor. Andelen mjölkkor i sådana kostall

väntas ha stigit till ca 60 procent 2020. Den osäkra prisutvecklingen understryker betydelsen av investeringsstöd inte minst vid stora investeringsbeslut inom svin- och nötkreatursproduktionen.

Enligt regeringsprogrammet ska det säkerställas att strukturstödet till jordbruket är tillräckligt. I redogörelsen står det att den utvärdering av Gårdsbrukets utvecklingsfonds (Makera) funktionsduglighet, struktur och ställning som förutsätts i regeringsprogrammet ska göras under 2012. Ramen innehåller inte någon överföring till fonden. I fråga om räntestödet för landsbygdsnäringsverksamhet görs en gradvis ökande ytterligare besparing, som är 12 miljoner euro år 2016.

Den strukturella utvecklingen inom jordbruket höjer framför allt arbetsproduktiviteten, men lönsamheten och jordbruksinkomsten förbättras först på sikt för en gård som gjort investeringar. Det är viktigt att snarast möjligt få ett beslut om fortsatta strukturstöd. I en utredning som utskottet fått står det att nedgången i t.ex. mjölkproduktionen inte helt stannade av 2011 trots att det kontinuerligt görs investeringar i utbyggnad av gårdar och de enskilda investeringsprojekten blir allt större. Orsaken uppges vara att de som vill upphöra med jordbruket är så många (däribland också medelstora gårdar med 30—40 kor), ca 7 procent per år (antalet gårdar kommer att halveras på 10 år med en årlig takt på 6,7 procent).

Utskottet påpekar att det är svårt att upprätthålla inkomstnivån inom jordbruket i ett läge där produktiviteten och strukturen behöver utvecklas samtidigt som priserna på produktionsinsatser förblir höga och jordbruket underkastas höga miljökrav när det gäller att minska utsläppen i vattnen och utsläppen av växthusgaser och att ta hand om biodiversiteten. Jordbrukets struktur och gårdarnas output/inputrelation behöver utvecklas positivt och priserna på jordbruksprodukter stiga och jordbrukets konkurrenskraft förbättras för att stöden inte ska spela en så avgörande roll för de totala intäkterna av jordbruk. För att garantera en positiv strukturutveckling på lång sikt och se till att inkomstnivån inte sjunker

krävs det stabila och långsiktiga jordbruksstöd. Primärproduktionen måste få en starkare ställning i livsmedelskedjan genom bättre distributions- och handelsvillkor för sina produkter, och i det sammanhanget måste beredningens och handelns dominerande roll utvärderas på nytt. Målet bör vara en bättre balans på marknaden med avseende på primärproduktionen. Det måste också effektivare insatser till för att främja exporten av jordbruksprodukter.

Utskottet lyfter fram att nedskärningarna i de nationella stöden är problematiska för gårdar med djurproduktion, vars lönsamhet har försämrats väsentligt de senaste 2—3 åren. För de här viktiga gårdarna som producerar mervärde i hela livsmedelskedjan skulle det vara bättre om nedskärningarna fokuserades mer på stöd som betalas för åkerareal och inte för olika grödor eller produktionsinriktningar. Nedskärningarna i miljöstöden, ersättningarna för skörde-skador och avträdelsestöden leder inte i samma utsträckning till att produktionsvolymerna minskar, men påverkar främst inkomstnivån. För att nå målen bör man framför allt gallra i kostnaderna för administrationen inom jordbruket.

Utskottet ser det som ytterst viktigt att regeringen ger akt på hur lönsamheten utvecklas på unga jordbrukares gårdar och gårdar som bedriver ett aktivt jordbruk inom alla produktionsområden och att den i förekommande fall skrider till åtgärder för att säkra verksamhetsvillkoren.

Stödet till jordbruket bör fokuseras så att det gagnar såväl konkurrenskraften som målen för jordbruket. För det krävs det stark kompetens, som bör inta en nyckelroll i beredningen av politikprogram och åtgärder. Upplägget är en stor utmaning också för den jordbruks- och livsmedelsekonomiska forskningen, som ska arbeta fram en integrerad syn på hur den politiska styrningen påverkar målen, allt ifrån potentialen på gårdsnivå till marknads utveckling. Långsiktiga forskningsstrukturer genererar stark kompetens inom jordbrukspolitik, jordbruket och landsbygdsutvecklingen i ett bredare perspektiv. Det är viktigt att det avsätts adekvata medel för forskning och att sådana utbildnings- och

rådgivningstjänster som jordbruket behöver tryggas.

Dessutom är det angeläget att sparbetet för avbytarservicen genomförs med hjälp av åtgärder som förbättrar kostnadseffektiviteten i systemet och bidrar till att tjänsterna anlitas på ett ändamålsenligt sätt, anser utskottet. Avbytarservicens viktiga roll som stöd för lantbruksföretagarnas arbetshälsa får inte riskeras.

Skogsbruk

I fjolårets rambeslut var sparbetet för skogsbruket enligt regeringsprogrammet 24—26 miljoner euro per år. I det aktuella rambeslutet ökar sparbetet med upp till 6 miljoner euro per år fram till slutet av ramperioden. De sammantagna besparingarna på ca 30 miljoner euro per år gör att den årliga budgetfinansieringen av skogsbruket minskar med ca 15 procent jämfört med den tidigare nivån (193,9 miljoner euro i budgeten för 2011). Mest ska det sparas in på stödet för hållbar virkesproduktion (Kamera), energistöd för klenträäd och arbete för att främja värden av skogsnatur.

Enligt redogörelsen ska arbetet för att förbättra våra skogsbaserade näringars konkurrenskraft och lönsamhet utifrån det nationella skogsprogrammet fortsätta genom nya riktlinjer och åtgärder. På grund av utgiftsbesparingarna enligt regeringsprogrammet kommer finansieringen av det årliga statliga stödet enligt rambeslutet för valperioden att minska med 10 miljoner euro för skogsvård och förbättring i privata skogar, med 9 miljoner euro för främjad energiutvinning ur klenvirke och med 5 miljoner euro för främjandet av värden av skogsnatur fram till slutet av ramperioden. Sparbetet för skogsvård och förbättring i privata skogar är 3 miljoner euro, för främjandet av värden av skogsnatur 1 miljon euro och för Finlands skogscentral 1 miljon euro fram till slutet av ramperioden. För att stödsystemen inte ska förlora sin effekt när anslagen minskar måste de arbeten som stöds, stöd villkoren och stödnivåerna ses över.

I en utredning som utskottet fått påpekas det att sparbetet i fråga om Kemerastöd kräver ändringar i stödssystemet; det behövs begräns-

ningar i de stödberättigade typerna av arbeten och justeringar i stödnivåerna. Sparbetingen innebär också att målen för arbetsvolymen inom skogsvård och förbättring i privata skogar enligt nationella skogsprogrammet inte kommer att nås.

Anslagen för skogsbruk har alltså redan i de senaste årens statsbudgetar varit otillräckliga och är det också i år och därför vill utskottet peka på hur svårt läget är på grund av de minskade anslagen. Skogsbruk är långsiktigt arbete: grunderna för dagens tillväxt med mer än 100 miljoner kubikmeter i våra skogar lades genom det arbete som utfördes 1960—1980.

I ett nationalekonomiskt perspektiv och för att trygga landets exportinkomster är det motiverat att främja ett hållbart skogsbruk och säkra den framtida virkesproduktionen. På lång sikt kommer efterfrågan på inhemskt virke att öka när produktionen effektiviseras och maskinerna förnyas inom träförädlingen. En effektivare virkesproduktion höjer också lönsamheten inom skogsbruket. Incitament till skogsvård bidrar också till att man mer aktivt nyttjar möjligheter till avverkning och bedriver virkeshandel.

I dag är läget inom skogsvården i fråga om unga plantbestånd inte tillfredsställande och den starka älgstammen gör att granar prioriteras inom skogsförnyelsen. Det kommer att synas både kvantitativt och kvalitativt i råvaruutbudet på marknaden om några decennier, påpekar utskottet. Dagens stödsystem för skogsbruk kombinerat med allt mindre resurser har gjort att tillståndet i våra skogar inte är så bra som det helst bör vara. Därför anser utskottet att det är dags för en totalreform av stödsystemet. För att stödet till vård av ungskog ska ha effekt måste det huvudsakligen riktas till vård av plantbestånden.

Ett hållbart skogsbruk bidrar också till att tygla klimatförändringen och till att förbättra möjligheterna att använda förnybar virkesråvara och energi. Finland har åtagit sig att höja andelen energi från förnybara källor från nuvarande 28 till 38 procent fram till 2020. Skogsflis ska uppfylla mer än hälften av åtagandet. Nu planeras en rad projekt för bioraffinaderier som kommer att

leda till betydligt ökad användning av virkesråvara när de står färdiga.

Utskottet påpekar att sparbetingen i fråga om Kemerastöden och energistöden för klenträdkommer att försvåra måluppfyllelsen när det gäller förnybara energikällor. Målet i den nationella energi- och klimatstrategin är att öka användningen av förnybara energikällor och deras andel av den totala energiförbrukningen. Den mängd skogsflis från klenvirke och gallring i ungskog som används för energi ska enligt målet öka till 13,5 miljoner m³ (från dagens ca 7,5 miljoner m³). Men för en sådan utveckling krävs det stöd för anskaffning av klenvirke. För närvarande pågår diskussioner med Europeiska kommissionen om ändringar som behövs i systemet med energistödet för klenträdk, så att ett nytt stödsystem kan införas vid ingången av 2013.

Handlingsprogrammet för mångfald i skogarna i södra Finland (Metso) har varit en framgång. Skogsägarna har tagit det till sig och erbjudit en lång rad nya områden som är viktiga för naturens mångfald, för både permanent och temporärt skydd. Jord- och skogsbruksministeriet finansierar åtgärder i ekonomiskogar och miljöministeriet åtgärder inom skyddsområden. Inom 90 procent av skogarna i Finland är ekonomiskogar och därmed spelar de en central roll i att värna mångfalden.

Sparbetinget inom vården av skogsnatur innebär att man måste gallra bland de projekt som kan få stöd. Följden blir att anslagen på momentet härefter får användas för naturvårdsprojekt och avtal om miljöstödet när det gäller projekt som stämmer överens med 10 § i skogslagen. Stöden för andra avtal om miljöstödet (enligt Metso) måste i stor utsträckning dras in. De disponibla anslagen gör det möjligt att nå bara ungefär hälften av det minimimål (82 000 ha senast 2020) som i Metso sätts för arbeten i syfte att trygga mångfalden i ekonomiskogarna. För att de övergripande målen ska nås är det ytterst viktigt att det också inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde ses till att programmet Metso kan genomföras.

Satsningar på effektiv användning av information om skogstillgångar och på e-tjänster är

ett strategiskt val som ska förbättra konkurrenskraften hos den finländska skogssektorn. Finlands skogscentral som nyligen inrättats bör få tillräckligt med resurser så att de viktiga utvecklingsprojekten i branschen kan genomföras och alla aktörer snabbt kan dra nytta av dem. Det är särskilt viktigt nu när skogscentralen håller på att introducera den nya handlingsmodellen.

De senaste åren har skogsforskningen av många olika orsaker fått ökad betydelse för förnyelserna inom skogssektorn och dess strategiska roll har framhävt. Men samtidigt har forskningsresurserna kringskurits, även om inga extra

sparbeting nu påförts forskningssektorn. I dag finns det inom sektorn allt större behov av nya lösningar och handlingsmodeller som forskningen kan generera. Forskning är mycket långsiktigt arbete och det tar år innan resultaten visar sig.

Ställningstagande

Jord- och skogsbruksutskottet anför

att finansutskottet bör beakta det som sägs ovan.

Helsingfors den 3 maj 2012

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Jari Leppä /cent
vordf. Lauri Heikkilä /saf
medl. Heikki Autto /saml
Markku Eestilä /saml
Satu Haapanen /gröna
Lasse Hautala /cent
Anne Kalmari /cent
Timo V. Korhonen /cent
Pirkko Mattila /saf

Jari Myllykoski /vänst
Mats Nylund /sv
Kari Rajamäki /sd
Janne Sankelo /saml
Arto Satonen /saml
Katja Taimela /sd
Reijo Tossavainen /saf
Tytti Tuppurainen /sd.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.

AVVIKANDE MENING 1

Motivering

Jordbruket befinner sig i en lönsamhetskris i många avseenden. I nuläget importerar vi mer jordbruksprodukter än vi exporterar, vilket kan ses som oroväckande med tanke på landets självförsörjning på livsmedel. Konsumentpriserna har stigit mer än producentpriserna, eftersom handelns och andra mellanhänders andel har blivit för stor.

I den här lönsamhetskrisen bör statens budgetramar stödja ett livskraftigt jord- och skogsbruk. Nedskärningarna i avbytarsystemet, pensionerna och avträdelsestöden undergräver jordbruksföretagarnas arbetshälsa.

Det saknas en analys av hur ramarna kommer att påverka landsbygden. Med hänsyn till kommunreformen hade en analys varit nödvändig. Dessutom har konsekvenserna av reformen av jordbrukspolitiken över lag och budgetnedskärningarna inte bedömts tillräckligt ingående.

För skogsbruket är det problematiskt att användningen av inhemskt energivirke inte realiseras i önskvärd utsträckning. Användningen av torv som inhemsk energikälla försvåras utan orsak. Det finns tusentals maskinföretagare som har satsat på torvproduktion och skogsenergi. Lösningar som inte stöder ökad produktion och användning av inhemsk energi måste ses som samhällsekonomiskt dåliga. Lagen om energistöd för klenträäd är inte i kraft, så premisserna för att öka den inhemska energiproduktionen är inte tillräckligt goda.

Man får inte gå till överdrifter med naturskyddet. Dessutom har Natura 2000-direktivet ge-

nomförts i vårt land enligt principen om fullständigt skydd, så det finns tillräckligt med skyddad skog. Våra ekonomiskogar behandlas med tillräcklig hänsyn till naturvärdena.

Nedskärningarna i ersättningarna för rovdjursskadegörelse riskerar rennäringen. Det är inte acceptabelt nu när det i omedelbar närhet av landets gränser har påträffats uppfödda vargar samtidigt som de största rovdjursskadorna som känt förekommer i Halla och Hossa renbeteslag.

För att få stöd för generationsväxlingar och investeringar måste gårdarna i dag ha en inkomst på minst 15 000 euro. Gränsen är för hög och måste sänkas med hälften. Medelstora och mindre gårdar måste ha möjlighet till generationsväxlingar och investeringar, så att landsbygden förblir livskraftig och mindre penningstarka jordbrukare inte tvingas sälja mark till rabatterat pris.

Också inom mjölkproduktionen måste det fortsatt vara möjligt att börja med att investera t.ex. i ett kostall med bara 20 kor. Då går det att bedriva multifunktionellt jordbruk också i södra Finland, där gårdarna dessutom kan bedriva växtodling.

Avvikande mening

Vi anser

att utskottet inte borde ha godkänt innehållet i statsrådets redogörelse (SRR 1/2012 rd).

Helsingfors den 3 maj 2012

Lauri Heikkilä /saf
Reijo Tossavainen /saf
Pirkko Mattila /saf

AVVIKANDE MENING 2

Motivering

Centerns utskottsgrupp bedömer regeringens ramförslag med fokus på tillväxt i den gröna ekonomin, sysselsättning och bytesbalans.

Vi godkänner inte regeringens linjeval att utsetta landsbygdsbefolkningen, jordbrukarna och skogsägarna för mångdubbla åtstramningar. Regeringen har gått hårt åt lönsamheten i primärproduktionen i alla sina ekonomiska beslut: förra rambeslutet, statsbudgeten för 2012, inkomstpolitiska ramuppställningen och förslaget till ramar för statsfinanserna 2013—2016. Utöver alla nedskärningar och höjningar av skatter och avgifter som gäller alla finländare utsätter regeringen åter jord- och skogsbruksproducenterna för direkta nedskärningar.

De tilltänkta nedskärningarna inom ramarna för statsfinanserna 2013—2016 står i strid med regeringens program. Nedskärningarna är en risk inte bara för lönsamheten i vår matproduktion utan också för försörjningstryggheten, genomförandet av vårt nationella skogsprogram och åtagandet att öka andelen förnybar energi.

I sitt program utfäster sig regeringen till exempel att genomföra den nationella matstrategi som riksdagen godkände; den har som mål att fördubbla värdet av vår livsmedelsproduktion fram till 2030. Ändå försvårar regeringen den inhemska matproduktionen väsentligt genom att utsätta jordbruket för stora nedskärningar och kostnadshöjningar inom jord- och skogsbruksministeriets, social- och hälsovårdsministeriets, kommunikationsministeriets och finansministeriets förvaltningsområden. Utöver de direkta nedskärningar som försämrar lönsamheten i primärproduktionen innehåller ramredogörelsen en lång rad åtgärder som i väsentlig grad kommer att öka kostnads- och skattebördan för jordbrukarna och skogsägarna. Vi centerledamöter godkänner inte förslag som undergräver grön tillväxt. I stället bör villkoren för grön tillväxt utifrån inhemska förnybara råvaror stärkas. Grön tillväxt genom inhemska mat, träprodukter och

förnybar energi stärker samhällsekonomin, sysselsättningen och bytesbalansen och bidrar den vägen också till att Finland behåller sitt AAA-kreditbetyg som är livsviktigt för statsfinanserna.

Ramförslaget för jord- och skogsbruket tar inte hänsyn till att finansieringen av EU:s jordbrukspolitik och själva politiken från och med 2014 inte längre är desamma. Det är ytterst kortsiktigt att sänka anslagen inte minst för stöd till jordbruket just nu och det står också i strid med målen i regeringsprogrammet. Där konstateras det att hela systemet med jordbruksstöd ska utvärderas när det blir klart vad som beslutats om reformen av EU:s gemensamma jordbrukspolitik. Vi centerledamöter kräver att anslagen på momenten för stöd till jordbruket åtminstone hålls på samma nivå som tidigare tills innehållet i och finansieringen av CAP-reformen avgjorts. Vi är oroade över att förslaget till ramar för statsfinanserna inte heller alls räknar med vad som händer om EU-finansieringen till vårt jordbruk minskar till följd av den jordbrukspolitiska reformen.

Det är inte befogat att skära i de nationella stöden så som regeringen föreslår. Nedskärningarna riskerar möjligheterna att få ett bra resultat i Finlands förhandlingar med kommissionen om en förlängning av 141-stödet och om stödnivåerna. Genom sina åtgärder riskerar regeringen både en förlängning på 141-stödet och en bibehållen nivå på det permanenta 142-stödet.

Vi godkänner inte de föreslagna försämringarna och nedskärningarna i avträdelsestödet för jordbruksföretagare eller i pensionssystemen för jord- och skogsbruksföretagare. Regeringen tar inte hänsyn till att avträdelsestödet i första hand är avsett att trygga jordbruksnäringens fortbestånd och en bättre jordbruksstruktur och den vägen också den inhemska livsmedelsproduktionen. Synnerligen illa genomtänkt är också regeringens förslag att höja företagarnas kostnader

för pensionsskyddet, när samma förslag innebär direkta nedskärningar i företagarnas inkomster.

Regeringen lever inte upp till sitt eget program när den föreslår nedskärningar i avbytar­servicen för jordbrukare. Regeringsprogrammet innehåller målsättningar för att främja arbetshäl­sa och motivation och trivsel i arbetet. Men i ramförslaget vill regeringen ändå betydligt kring­skära avbytar­servicen, som bidrar till att just de här målen i regeringsprogrammet uppfylls.

Om kapitaltillflödet till jordbrukets utveck­lingsfond avbryts är följden på sikt att fonden måste upphöra med att stödja sektorn eller att man måste ta av de medel som reserverats för framtiden. Om inte mer medel skjuts till fonden under ramperioden 2013—2016 kan det hända att bevillningsfullmakten 2015 är bara hälften av vad den var 2011. Om tillgångarna i fonden minskar, betyder det sämre möjligheter att ändra strukturstöden så att de omfattar också gårdar som inte uppfyller de nuvarande storlekskriteri­erna. Vi centerledamöter godkänner inte reger­ingens val att avstå från rekapitalisering och inte förklara vad det som står i regeringsprogrammet om att utvärdera fortsättningen för utvecklings­fonden betyder. Vi kräver att regeringen i god tid innan de nuvarande medlen tar slut uppger vad den har för planer när det gäller att fortsätta med de funktioner som ingår i utvecklingsfondens ansvarsområde.

Den iögonenfallande konflikten mellan åta­gande och handling kommer också fram i reger­ingens mål att höja andelen förnybar energi till 38 procent och att bredda energiproduktionspa­letten. Eftersom stödsystemet för energi från klenvirke inte genomförts kräver vi att anslaget på 17 miljoner euro för stödet helt och hållet överförs för att användas via Kemerasystemet.

Det ligger i vårt samhällsekonomiska intresse att finansieringen av ett hållbart skogsbruk tryg­gas för att kvantiteten och kvaliteten på de råva­ror som kommer ut på marknaden de närmaste decennierna ska hålla en behövlig nivå.

Det finns inga samhällsekonomiska argument för nedskärningarna inom jord- och skogsbru­ket. På grund av sektorns arbetsintensiva karak­

tär är effekterna av såväl tillskott som nedskär­ningar i anslagen mångfalt större för den regio­nala ekonomin än de anslag som staten skjuter till. Statens finansiella bidrag till exempel till skogsbruksarbeten är bara omkring 25 procent. I kombination med skogsägarnas egenfinansie­ring får en euro i stöd fyra gånger större effekt för sysselsättningen. Vi vill särskilt lyfta fram att de direkta och indirekta skatteinkomster som staten får från åtgärder som vidtas med Kemerastöd är ytterst betydande och ofta överstiger ni­vån på stödet.

Vi centerledamöter kräver att regeringen skyndsamt vidtar åtgärder för att förbättra ur­sprungsmärkningen på livsmedel. Tydlig ur­sprungsmärkning stärker konsumenternas rätts­säkerhet och underlättar för dem som vill välja inhemskt. Det ökade intresset för matens ur­sprung kombinerat med tydlig ursprungsmärk­ning ökar insynen i livsmedelskedjan och rättvi­san på livsmedelsmarknaden. Bättre informa­tion om hur livsmedelskedjan fungerar möjlig­gör en rättvisare inkomstfördelning inom kedjan och då stärks odlarnas möjligheter att få rättvisa­re och mer lönsamma producentpriser för sina produkter. Vi vill påpeka att bättre ursprungs­märkning inte orsakar staten några betydande kostnader. Tvärtom, statsfinanserna stärks om märkningen förbättras och producenterna får bättre villkor.

Vi kräver att regeringen ställer om sitt linje­val och börjar följa riksdagens enhälliga beslut att en bedömning av konsekvenserna för lands­bygden ska göras i fråga om alla betydande åtgärder och beslut som gäller landsbygden.

Avvikande mening

Vi anser

att finansutskottet i sitt beslut om betän­kandet ska beakta synpunkterna i den avvikande meningen, dvs. att regering­en i väsentlig grad försämrar verksam­hetsmöjligheterna inom jord- och skogsbruket och att de föreslagna ra­marna för jord- och skogsbrukets hu­vudtitel för 2013—2016 inte gör det

möjligt att genomföra regeringens program.

Helsingfors den 3 maj 2012

Lasse Hautala /cent
Anne Kalmari /cent

Timo V. Korhonen /cent
Jari Leppä /cent